

Galetes enriquides amb fibra, amb vitamines, sense sal, sense sucre, sense colesterol; llet desnatada enriquida amb calci, amb omega-3, amb àcid oleic; iogurt enriquit amb fibres; suc 100% enriquit amb vitamines i minerals; oli enriquit amb àcid eicosapentaenoic; cereals dextrinats enriquits amb fructooligosacàrids; purés enriquits amb hidrats de carboni d'origen vegetal; margarina enriquida amb fitosterols; sopes enriquides amb proteïnes... ¿Per què tot això? És necessari per a viure? Viurem més? Serem més feliços? I una altra cosa encara, probablement no tant important: millorarà la nostra salut? Semblaria que la moda dels aliments enriquits ha arribat ja als seus límits publicitaris, i que el boom ja ha passat, però tot i això sembla que continuaran extremant-se les fórmules publicitàries i de maketing que fan del valor afegit un valor sagrat a l'hora de vendre. Si les galetes es feren amb ou, i tota la llet vinguera de la vaca, i el iogurt fermentara naturalment, i els sucus contingueren alguna fruita, i l'oli d'oliva no fora tan car, i els cereals els pogueren menjar les vaques per a donar-nos bona llet, i els purés foren de creïlla de veritat, i la margarina no haguera substituït a la mantega, i les sopes foren de peix i de carn... Aleshores no necessitaríem tants enriquits. I la seua publicitat es reduiria a la meitat, i no hauria de sofrir jo l'estrès de canviar de canal cada vegada que aquests anuncis de fem enllaunat apareixen en les pauses televisives, i em podria anar al llit molt abans, i no m'aixecaria cansat, i no hauria de desdejurar un got de llet enriquida i una càpsula de vitamines per poder mantenir-me dempeus tota la jornada de feina... Pobre enriquit de mi.